

[Knut Jespersen.]

den øgede mobilitet for kapital og arbejdskraft og afskaffelse af handelshindringer betyde, at store skatteforskelle kan få uønskede virkninger.

Dette var et citat fra denne perspektivplan II, og det betyder, at man forsøger at fritage fællesmarkedet for det krav, det har stillet om skatteharmonisering. I EF-forslaget af 17. december 1973 om overgangen til anden etape af den økonomiske og monetære union findes en generel indledning og tre direktivforslag. Ifølge disse forslag skal skatterne harmoniseres efter en tidstabel, budgetter skal harmoniseres efter en progressiv skala, og udvalget for økonomisk politik, der afløser de tre gamle udvalg for konjunkturpolitik, budgetpolitik og økonomisk politik på mellemlang sigt, får næsten lige så store beføjelser, som det danske finansministerium har i Danmark.

Når perspektivplan II derfor taler om konkrete bindinger på forskellige områder af vores skattepolitik, så er det ikke længere fremtidsvisioner, men det er fællesmarkedets krav i det kommende år, der er nævnt som en advarsel til regeringen. I grunden er det mærkeligt, at finansministeren overhovedet ikke begrundede sparehysteriet med fællesmarkedet. Det er dog en formildende omstændighed selv for den nuværende regering — og der skal meget til, før jeg finder noget formildende i denne regering — at det er fællesmarkedet, som kræver nedskæringerne. Men regeringen har altså ønsket at stå alene med ansvaret for dette finanslovsforslag, og så må den også høste takken herfor.

Skattetrykket er som nævnt det helt afgørende problem. For 1973 var skattetrykket, dvs. samtlige skatter og afgifter samt sociale kontingenter, på 55 pct. af nettonationalindtægten. Når den tidligere regerings procent var lavere, skyldes det kun, at den brugte nationalbruttoindkomsten, og dette er naturligvis fejlagtigt, da den del af indkomsten, der medgår til kapitalapparatets afskrivning og vedligeholdelse, i virkeligheden ingen skatteevne repræsenterer.

Men heller ikke denne regerings beregningsmåde er korrekt, idet de 17 mia kr., der ikke beskattes, medregnes i nationalindkomsten, naturligvis, og det betyder, at det samlede skattetryk i virkeligheden ikke er

på 55 pct., men på ca. 60 pct. Disse vilkår byder de ansvarlige befolkningens flertal at leve under. Det er denne utålelige tilstand, der bæres af det værdiskabende folk, og det er en tilstand, som vi snarest muligt ønsker at få stoppet. Alene om man ville beskatte de 10 af de 17 mia kr. med de 50 pct., ville det betyde økonomisk langt mere end regeringens faktiske nedslagningsplaner, og samtidig kunne skattetrykket lattes betydeligt.

Danmarks Statistik giver en del af svaret på, hvor de sorte penge findes, og hvorfra de kan komme. Omtrent det samme år, hvor landbruget forøgede sine indtægter med op til 40 pct., var der 150 godsejere og 1.650 gårdejere, som havde nul i skattepligtig indtægt, og der var 700 fabrikanter og 450 grossererere. Det kunne udvides, men det omfatter faktisk ikke lønmodtagere, disse grupper, der opgiver nul i skattepligtig indtægt. Bare disse kendsgerninger bekræfter vort krav om, at ligningsmyndighederne i stedet for unødvendig jagt på lønmodtagernes tiører burde kontrollere de 20 pct., der udgør den tvivlsomme del af de skattepligtige personer i Danmark.

Naturligvis er der mange andre måder, hvorpå man kunne begrænse skattetrykket. Afskaffelse af militæret vil lette skattetrykket med 3 pct. enheder eller med 3,7 mia kr., men tilsyneladende har finansministeren helt glemt militæret i den såkaldte spareplan, og finansministeren vil yderligere føje spot til skade gennem tilladelse af heltidsansættelse af 33.000 personer. Alt dette skal altså koste finansloven 3,7 mia kr. Disse penge mener vi man kunne spare fuldstændig og totalt og anvende til menneskelige formål.

Oprustningen er en både farlig og kostbar galskab. Den sluger skatteydernes penge, det anvender energi og skader Danmark i en situation, hvor der virkes for fred og afspænding. Den internationale afspænding var bl.a. en af årsagerne til den af oliemonopolerne igangsatte energikrise. I den forbindelse vil jeg minde om et andet af vore krav: beslaglæggelse af forsvarets olielagre.

Nedskæringer skal vi i henhold til finansministeren se ramme befolkningen i flæng minus det store hartkorns folk. Det lyder så smukt i finansministerens fremsættelse, at man sigter efter at nå frem til en balanceret